

בשרכם בהרחת כהוות לבנות במקדש הכהן ונהנה בעיר
טההור הוא ואריש כי ימורת ראשו
קרוז הוא טההור והוא ואמ מפאה פגיו ימורת ראשו
גביז הוא טההור והוא וכי יהיה בקדוחות או בגביזות
גע לבן אדרמדם צרעטה פרוחת הוא בקדוחתו או
בגביזתו וראה אותו הכהן והנזה שיאת הגזע לבנה
אדמדמתה בקדוחתו או בגביזתו כמראה צרעטה עיר
בעיר איש צרווע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן
בראשו גען והצרווע אשר בו הגזע בגדיינו יהיו פרמייב
וראשו יהיה פרועו יעיל שיפב יעטה וטמא טמא יקרה
כל כי אשיר הגזע בו יטמא טמא הוא בדר ישב מזוז
למושגה מושיבו והבגד
כי יהיה בו גען צרעטה בבד או בבד פשטיות
או בשתי או בערב לפשטיות ולעמר או בעיר או
בכל מלאכת עור והיה הגזע ירקרק או אדרמדם
בבד או בעיר או בשתי או בערב או בכל כל עיר
גען צרעטה הוא וראה את הכהן וראה הכהן את
הגazע והסאייר את הגזע עיבעת ימים וראה את הגזע
ביום השבעי כי פשה הגזע בבד או בשדי או
בערב או בעיר לכל אשיר יעשה העיר למלאכת
צרעטה ממארת הגזע טמא הוא ושרוף את הבד
או את השתי או את הערב בצלמור או בפשטיות או
את כל כל עיר אשר יהיה בו הגזע כי צרעטה
ممארת הוא באשי תשרוף ואם יראה הכהן והנזה
לא פשה הגזע בבד או בשתי או בערב או בכל
כל עיר וצוה הכהן וכבסו את אשיר בו הגזע והסאייר
עיבעת ימים שנייה וראה הכהן אזרוי הכבש עד
הגazע והנזה לא הפך הגזע את עיניו והגazע לא פשה
טמא הוא באש תשרפנו פזהת ה הוא בקדוחתו או
בגביזתו ואמ ראה הכהן והנזה כהה הגזע אזרוי
הכבש אותו יקרע אותו מז הבד או מז העיר או
מז השתי או מז הערב ואם תראה עיר בבד אין
בשתי או בערב או בכל כל עיר פרוחת ה הוא באש
תשרפנו את אשיר בו הגזע והבגד או השדי או
הערב או בכל כל עיר אשר הכבש וסר מדיבת
הגazע וכבס שענית וטהר זאת תורה גען צרעטה בגד

הצערעה מן
צפריב ויזיה
יעיה הכהן
על מים זיין
הארץ ואות
אות הצפר
חולים והזיה
וטהרו ושיפר
המעתר א
וטהר יא
שבעת ימי
אות ראש
אלות וככני
וביום הש
אותה בת
מנזזה ב
המעתר
אהל מוץ
אות לאש
יהוה ושלם
חוותאת
האש בע
מידם לא
ועל בהן
הכהן מיל
וטבל הכה
על כפו ד
פעמיב כל
יתן הכהן
הימנית וע
בשעמן אש
עליו הכהן
וכפר על ה
וועלה הכהן
עליו הכהן
הוא ואין י
לכפר עליו

הצמָר או הפעַלְתִיב או השְׂתִי או העֲרָב או כל כלִי
עור כלְהָרוֹ או כתְמָאוֹ

וירבר יהוה אל' משֵׁה לאמר זאת תהיה רשות
המערשי ביב טהרתו וחווא אל' הכהן ייצא הכהן
אל' מזוזע למוחזה וראה הכהן ויהנזה נר פא גגע
הערעה מז הצְרוּעַ וצוה הכהן ולקחו למשחה רשות
צפריב חזיה טהרות ויעץ ארץ וענין תוכלעת ואוזן
ויצו הכהן ושותט את הצפairy האוזת אל כל תחיש
על מיב דזים את הצפר החזיה יקח אתה ואת עץ
הארז ואת ענין התוכלעת ואת האזב וטבל איזתב
ואת הצפר החזיה בדבר הצפר השוטטה על המים
וזים וזו על המטהר מז הצרעה שבעפמייב
וטהרו ישילז את הצפר החזיה על פאי השדה וכבס
הטהר את בגדיו ואלז את כל שערו ורוחץ במים
וטהר ואיזר יבו אל המוחזה וישב מזוזע לאהלו
שבעת ימים והיה ביום השבעיעי יגלה את כל שערו
את ראשו ואת ذקנו ואת גבהת עיניו ואת כל שערו
יאלז וכבס את בגדיו ורוחץ את בשרו במים וטהר
וביום השמינני יקח ענין כבשיהם תמייכם וכבשיהם
אלה בת שנתה תמיימה ושלשה עשר נימס סלה
מינוזה בכללה בשמן ולא אדר שמן והעמיד הכהן
טהר את האיש הטהר ואתם לפניהם הפתוח
אל מועד ולקחו הכהן את הכבש האזרד והקריב
את לאטם ואת לג השמן והניף את הנופה לפניהם
יהוה ושותט את הכבש במקומם אשר ישולט את
הולדתאת ואת העלה במקום הקדש כי כזלתת את
האשם הוא לכבוד קדש קדשים הוא ולקחו הכהן
ונדר חילוק נדר הרה נדר בדור איזה המינון הימנין